

Jubileumsskrift

90 år

1921-2011

HAMMERDALS IF

Inledning

Under hösten 2010 när jubileumskommittén bildades uppritades stora planer för jubileumsåret 2011. Några saker blev med tiden bortsållade, andra sänkte vi ambitionsnivån på och annat tillkom. Det ligger dock en hel del i vad JH friidrottsförbunds kanslist rådgav:

Kom ihåg att inte göra 90-årsjubileet för bra eftersom allt det ni gör nu ändå bör överträffas när er förening fyller 100 år.

Arbetet har varit mödosamt, men samtidigt också inspirerade, ty föreningen har en synnerligen framgångsrik historia bakom sig. När föreningen nu gått in på sitt 90:e verksamhetsår finns det många lärdomar att dra från det som varit och inte minst ta styrka från det. Hammerdal skall vara stolt över sin idrottsförenings 90 år. Vi bör lyfta fram föreningens historia och inte skyffla undan den. Kom ihåg att vi inte skulle ha varit där vi är idag om det inte vore för den insats som alla ledare, aktiva och andra intresserade åstadkommit före oss. Så låt oss nu ge oss i kast med läsningen av denna skrift och självklart ser vi fram emot en förhoppningsvis ljus framtid för Hammerdals IF.

Trevlig läsning!

/Jubileumskommittén genom

Joakim Danielsson (redaktör)

Hamnerdals IF bildas

Under 1900-talets första år dominerades idrotten i Hamnerdal av längdskidor som var en naturlig del av mångas arbeten i skog och mark under vintern. Således bildades också Hamnerdals Skidklubb år 1919 till följd av det stora intresset. I samma veva hade den stora "idrottsflugan" nått Hamnerdal, nämligen fotboll. Överallt i bygden spelades fotboll på alla tänkbara platser och alla diskuterade fenomenet. Det skulle emellertid dröja fram till 1921 innan fotbollen organiserades i Hamnerdals tätort. Runtom i småbyarna fanns redan organiserade fotbollslag och små föreningar. Bildandet av Hamnerdals IF skedde av den från Hälsingland inflyttade Bernhard Lindholm som i Strands IF klättrat till den nästhögsta fotbollsdivisionen i Sverige. Lindholm hade både intresset, kunnandet och drivkraften att starta igång en fotbollsförening i Hamnerdal vilket aktualiserades den 5 juni 1921. Denna dag bildades Hamnerdals Idrottsförening med just Bernhard Lindholm som ordförande. Under hösten samma år upplöstes Hamnerdals SK och gick in som skidsektion i Hamnerdals IF istället.

Utdrag från protokollet vid Hamnerdals Idrottsförenings konstituerande möte den 5 juni 1921:

§ 1.

Mötet beslöt enhälligt bildandet av en idrottsförening på platsen under namn av Hamnerdals Idrottsförening.

§ 2.

Antalet styrelseledamöter bestämdes till 5 med två suppleanter, 2 revisorer och en revisorsuppleant.

§ 3.

På förslag till styrelse voro följande: Lindholm, Winberg, Hammarberg, Ljungdahl, Persson, O. Danielsson, och K. Högmark. Genom öppen omröstning blev Lindholm, Winberg, Hammarberg,

Ljungdahl, och L. Persson, med O. Danielsson och Högmark som suppleanter enhälligt valda.

§ 4.

Till revisorer voro på förslag J. Andersson, J. Danielsson och T. Ljungdahl, av vilka Andersson och Danielsson blevo valda med Ljungdahl som suppleant.

§ 5.

G. Hammarbergs förslag angående bestämmandet av medlemsavgiften till 1 kr per år och medlem godkändes.

§ 6.

G. Hammarberg fick i uppdrag att med full handlingsfrihet anskaffa tryckta medlemskort.

Svartviken

Idrottsplatsen som lagt grunden till det mesta av föreningens verksamhet idag anlades 1938. Innan dess hade en primitiv idrottsanläggning använts i Mo, främst för fotboll, men den lämnade mycket att önska och föreningen var tvungna att arrendera den årligen. Med friidrottens framryckning på 1930-talet ökade behovet av en permanent idrottsplats som kunde täcka allas behov. När marken på Svartvikens udde blev till salu agerade styrelsen snabbt, men då föreningens ekonomiska tillgångar var tämligen blygsamma såg det ut som att köpet skulle gå HIF förbi. I allra sista stund ställde 6 hammerdalsbor upp och förvärvade området som sedan förbehållslöst skänktes till Hammerdals IF.

Den store eldsjälens som i stort ledde arbetet med att anlägga den nya idrottsplatsen var Ture Ydström. När väl HIF ägde marken på Svartviken inleddes arbetet med att bygga anläggningen. Det arbetet tog två år och på söndagen den 28 augusti 1938 invigdes Svartvikens IP med pompa och ståt – anläggningen som alltsedan dess varit Hammerdals Idrottsförenings hjärta.

Joelmässan

Idag är Joelmässan historia och många barn och ungdomar känner inte alls till denna festhelg som under glansdagarna lockade tiotusentals besökare. Joelmässan arrangerades under åren 1946-1994 och

lockade världsstjärnor och idrottsess till Hamnerdal. Mässans grundare heter Ivan "Joel" Andersson som 1945 arrangerade ett Barnens dag i Kusdalen och fick bygdens invånare att låta på sina plånböcker. Pengarna gick till välgörenhet då många

barn fick en chans att åka på kollo under sommaren. Företrädare för Hamnerdals IF insåg snabbt potentialen i arrangemanget och knöt Ivan till sig. Året därpå startades Joelmässan som genom HIF:s försyn expanderade kolossalt de närmaste åren.

Sitt namn fick Joelmässan på ett mycket sinnrikt sätt. Någon framförde en idé om att använda en almanacka och sätta tummen på en dag i juli och på den dagen skulle festligheterna hållas och mässan skulle få sitt namn efter den som hade namnsdag. Slumpen föll på "Joel" och därmed hade mässan fått både sitt namn och datum.

Under decenniernas lopp skulle Joelmässan komma att bli HIF:s ekonomiska stöttepelare som inbringade mycket pengar till

verksamheten. Med artister som Zarah Leander, Git Gay, Lill-Babs och många, många fler lockades tusentals besökare varje år till Svartviken. Joelmässan blev en enorm folkfest med karnevalståg, byatävlingar, familjetävlingar, idrottsevenemang, tivoli, fröken Jämtland och

självklart alla artistuppträdanden. Under 1990-talets början blev det allt svårare att locka till sig stora artister samtidigt som kostnaderna ökade. Efter ett par förlustår konstaterades 1994 att Joelmässans tid var över, åtminstone den gången...

Red.

Fotboll

Som idrott har fotbollen alltid varit stark i Hammerdal och i omkringliggande byar. Fotbollen är tillsammans med skidor de sektioner som

funnits med sedan bildandet av HIF 1921. Redan i augusti samma år spelades Hammerdals IF:s första tävlingsmatch i fotboll där fotbollslaget i Arås bjöds in till den nya fotbollsplanen i Mo. HIF var ofina att vinna med hela 13-1 i denna historietyngda premiärmatch. Fotboll spelades på alla möjliga grönytor i alla åldrar, men den organiserade verksamheten låg främst inom A-laget, och redan året därpå även ett B-lag.

Något seriespel deltog föreningen inte i förrän 1929 då serien, förutom HIF, bestod av IFK Strömsund och Dorotea IF. Efter ett par decennier i de lägre divisionerna nådde laget en betydande framgång genom en tredjeplats i Jämtlandsserien, ungefär motsvarande dagens division IV, år 1950. Efter fortsatt framskjutna placeringar de efterföljande åren togs slutligen steget upp till division III vilket var den i särklass största prestationen för Hammerdals IF fotboll. Sejouren blev tyvärr endast ettårig. HIF var dock i allra högsta grad etablerade i division IV där laget spelade under 1960-talet. Genom en medveten satsning på ungdoms- och juniorfotboll hade en stabil grund bildats under början av 1970-talet. När säsongen 1972 summerades stod HIF som serieegrare i division IV. På den tiden innebar dock inte en serieseger en direktuppflyttning till division III – ett kval stod för dörren.

Kvalet till division III spelades mot Junsele IF hösten 1972. Över 700 inlösta åskådare bevittnade en mycket tuff och prestigefylld drabbning på Svartviken som Hammerdal kunde vinna med 2-1. I returmatchen

lyckades dock ett revanschuget Junsele segra med 3-0 vilket innebar att dem tog platsen till division III.

Fotbollen hade fram till 1973 varit i princip en manlig företeelse. Under Lasse Broströms ledning fick dock flickfotbollen fäste 1974. Ungdomsfotbollen var härefter stark, men herrarnas A-lag upplevde några tunga år i division V. Efter att ha varit nära uppflyttning flera gånger och misslyckats återigen i kvalspel tog Hammerdal steget upp till division IV igen 1983. Samma år spelade också Team Joel – ett blandlag med HIF/IFK Strömsund – en mycket uppmärksam match mot finaste besök i form av Malmö FF. Matchen vanns av Malmö med 13-0.

En ny grusplan anlades 1984 efter Sikåsvägen. Efter några år i skymundan tog sig föreningens damlag sig till division III året därpå. Damerna radade sedan upp många framskjutna placeringar och nosade även på ytterligare avancemang i seriesystemet under slutet av 1980-talet. Herrlaget spelade samtidigt mestadels i division V innan ett samarbete med IFK Strömsund gjordes 1990 som dock slutade med en upplösning redan efterföljande år. HIF började om i division VI och vann serien utan poängförlust och därefter blev laget länge förankrat i division V. Ungdomsfotbollen var fortsatt stark inom föreningen och vanligen hade sektionen mellan 3-11 lag i spel.

Red.

Fotboll de senaste 15 åren...

-96. Herrarnas A-lag som efter avhopp av ett flertal spelare, ett av dom yngsta lagen genom tiderna med ett flertal spelare från fjolårets äldsta pojklag, skall bygga upp ett slagkraftigt A-lag. Vi har även anmält ett damlag som i år väl mest får vara med och lära, men som om ett par år nog borde vara med och kämpa om en plats i en högre serie. Vi har 7 ungdomslag anmälda till ÖP-liret varav ett flicklag. Detta borde borga för att man åtminstone på herrsidan har en stark framtida A-lagstrupp.

-97. En mellansäsong där vi hoppades kunna vara med i toppen och fajtas, men några plattmatcher med spelare som inte kunde ställa upp samt spelare som saknade den rätta motivationen gjorde att vi slutade på fjärde plats i serien. Lite spelare gjorde att vi inte kunde ha något reservlag. Damlaget fick också lov att dra sig ur serien p.g.a. för litet antal spelare. Efter en match fick dom dra sig ur serien. Fyra ungdomslag anmälde till ÖP-liret. Hammerdal Atalanta klarade sig bäst. För andra året i följd kammade dom hem segerbucklan för lag födda -86.

-98. Detta år blev Santos uppflyttad till A-serien med länets bästa 14-årslag. Laget spelade bra hela våren och var bra med i serien fram till uppehållet. Hösten blev dock tung. Mycket pga en inledning med ett par stora nederlag mot Brunflo och Ope, seriens slutliga etta och tvåa. Vi slutar första året i A-serien sju av åtta lag. 6 stycken ungdomslag anmälde varav 2 flicklag. Hammerdal Atalanta som vunnit ÖP-liret två år på raken, kom "bara" 2:a av 6 lag i år och detta var pojkarna inte helt nöjd med. A-laget spelade i div. IV och reservlaget i div. IIV.

-99. Två seniorlag i serien, A-laget i div.VI och reservlaget i div.VII. Förväntningarna på serien var stor och målsättningen givetvis avancemang till femman. Men som "vanligt" gick seriespelet både i dur och moll. Vi slutade på en 4:e plats. 7 stycken ungdomslag anmälde i år. Hammerdal Santos kom 3:a i DM och det resulterade i att dom kvalificerade sig till Pojkallsvenskan år 2000. Hammerdal Inter P-88 kom tvåa i ÖP-liret och vann Tigercupen och Båkab cup. Detta bådade gott för framtiden inom fotbollen.

-00. För A-laget blev det en säsong där vi fr.o.m. juni inte hade någon tränare, men som ändå gick bättre än väntat. Sista matchen slutade oavgjort och vi förlorade seriesegern med endast en sekund. Vi var alltså en sekund från div. IV. Ungdomsfotbollen ser väldigt bra ut. Pojkar -86 och -87 deltog i Dundercupen med två lag från Hammerdal där resultaten blev etta och tvåa. Dom deltog även i en cup i Malung där det inte gick så bra. Däremot vann Andreas Thelin en bolljongleringstävling för pojkar 14. Pojkar -88 segrade i ÖP-liret och Flickor -84 blev 2:a. Hammerdal Santos Pojkar -16 hade kvalificerat sig till Pojkallsvenskan och fick representera Jämtland tillsammans med Ope och IFK Östersund. Det var en tuff serie som slutade med en jumboplacering. Laget splittrades efter säsongen.

-01. Efter en bra säsong hamnade A-laget på en 3:e plats i kvalserien. De två första lagen gick upp i div. IV, men eftersom Klövsjö dragit sig ur 4:an fick HIF en extraplats där. Ungdomsfotbollen ser väldigt lovande ut för Hammerdals IF. Flickor -83-87 spelar sista året i ÖP-liret. Terese Larsson lyckades med att ta sig ända fram till Elitlägret i Halmstad, där hon tog en plats i Jämtland/Härjedalens lag för Flickor födda -86. Lägret blev ett fint fotbollsminne.

-02. A-laget spelar i div. IV och började med en skrällseger mot Ope med 4-0, men sen gick det inte så bra resten av säsongen. Laget dundrade ner i div. V igen. Endast 3 ungdomslag denna säsong. Flickor -92 gjorde en härlig säsong. En enkel serie i ÖP-liret slutade med ett mycket gott resultat. Två cuper spelades också och där tog tjejerna en silvermedalj i MOIF-cupen. Med Tomas Hedin som ny tränare för Pojkar -15 började laget med att vinna mot ärkerivalen IFK Strömsund i premiärmatchen. Laget gjorde en godkänd insats i serien och slutade på 7:e plats i div. 1.

-03. Efter att ha hamnat i div. V så blev slutresultatet för A-laget: 12 segrar, 2 oavgjorda samt 8 förluster, kliver vi upp en serie till nästa säsong. Endast 2 ungdomslag detta år. Våren 2003 startade Hammerdal upp ett damlag på 19 spelare, dom flesta från F-15 laget, men vi fick även en del gamla spelare att starta om med fotbollen. Det blev en tuff säsong för vårt unga gäng. Med två segrar under våren och endast en seger under hösten i sista matchen, blickar vi fram mot ett nytt år i "damtrean" nu med lite mer rutin i laget. En av föreningens damspelare, Christine Thelin var en av sexton representanter från Jämtland/Härjedalen till sommarens elitflickläger i Halmstad.

-04. Inför denna säsong hade A-laget klivit upp i div. IV men det visade sig vara återigen för tufft så det blev en returbiljett tillbaka ner till div. V. Hammerdals IF samarbetade under säsongen med IFK Strömsund vad gällde damfotbollen. Strömsund hade sitt A-lag i div. II samtidigt som Hammerdal höll ett lag i div. III. Samarbetet var ett farmaravtal som gjorde det möjligt att spela i båda lagen. Samarbetet faller till nästa säsong eftersom Strömsund åkte ur tvåan och två lag i trean fungerar inte för då gäller inga farmaravtal. Fyra ungdomslag denna säsong som gjort bra ifrån sig.

-05. Med ny tränare, Mattias Näslund från Strömsund, och div. V blev säsongen lyckad och A-laget gick upp i div. IV igen. På ungdomssidan var det 4 lag. Detta år fick Flickor 11 sina dressar sponsrade av OK.

-06. A-laget som blev uppflyttad till div. IV denna säsong började året bra. Men det visade sig vara en rekordjämna serie så det blev tyvärr respass till div. V igen. Fyra lag i ungdomsklasserna.

-07. Efter att ha åkt hiss upp och ner mellan div. IV och V, så fick herrlaget äntligen stå som seriesegrare i div. V denna säsong. Grattis!!! Efter några års uppehåll har vi återigen ett Damlag med ny tränare, Thomas Fransson. Laget har bestått av rutinerade erfarna spelare och yngre "fotbollshungliga" tjejer som har inspirerats av de äldre spelarna. Flertalet av de yngre spelarna representerade även F -16 i seriespelet. Damlaget kämpade bra. Tre ungdomslag i ÖP-liret.

-08. Tillbaka i div. IV blev det tufft för A-laget och dom fick slåss för att hänga kvar i div. IV. När säsongen summerades blev det returbiljetten tillbaka till div. V. På ungdomssidan gick det bra för P/F -97 som segrade i ÖP-liret. En cup i Hammarstrand gick lika bra, dom vann alla matcher. Sen en cup i Ås där dom vann alla matcher utom mot Mörsil. Här genomgick laget sin första förlust mot jämnåriga, och hela världen rasade. De ville ha revansch direkt! För Damlaget var steget upp till div. III tuffare än väntat. Inför säsongen så tappade vi fem nyckelspelare p.g.a. skada, graviditet etc. Tomrum som var svåra att fylla ut. Laget bestod av mycket unga spelare. Ett högt speltempo i div. III blev bl.a. vårt fall i serien, men dom gjorde ändå en hedersvärd insats under säsongen. Laget åkte även till Göteborg och deltog i världens största ungdomsturnering i fotboll, Gothia Cup.

-09. Detta år har vi ett knattelag som spelat en träningsmatch mot Stugun och vann med 20 - 0, pojkar 10 och flickor 11 hade inget tabellspel. Flickor 15-16 vann div. III i ÖP-liret med 11 segrar och 1 oavgjord. Grattis! Ett samarbete med Strömsund gjorde att vi kunde ha ett utvecklingslag div. 1 i serien och dom slutade som 2:a. Tre lag har deltagit i Storsjöcupen; Utvecklingslaget, Flickor 15 -16 och Pojkar -97. Pojkarna fick möta Kampala Kids från Uganda, ett riktigt bra lag och det minnet lever dom på än. För 1:a gången ordnades en Fotbollsgala på Svartviken. Spelare, föräldrar och syskon samt anhöriga blev inbjudna till galan. Där bjöds det på mat och underhållning samt stor prisutdelning!

-10. Detta år blev ungdomslagets år!!! P/F -98-99-00 deltog i Polarcupen i Junsele. Avslutningsdagen blev en stor höjdpunkt för spelarna då de vann Fair Play pokalen och en stolt tränare, Christer Olofsson fick kliva ut på planen och motta den stora pokalen. Även Pojkar -97 deltog i Polarcupen och blev 3:a. Dessutom fick Ali Alemi i detta lag motta priset som turneringens mesta målskytt. Stort Grattis till båda lagen! Flickor div. 1/2 Norra deltog i Hogdalscupen. Med endast en avbytare under hela cupen och dessutom en ny tränare, Tobias Johansson, vann dom alla sina matcher. Snacka om segerglädje för alla. Grattis! För Pojkar div. 3 Norra

gick det också bra. Även här är Tobias Johansson tränare. Tre cuper har dom varit på och kommit trea på alla. I ÖP-lircupen kom dom trea men i ÖP-liret segrade dom överlägset. Stort Grattis till er!!!

Inga-Lill Johansson

Skidor

Skidor har alltsedan 1921 i stort sett alltid varit en stor angelägenhet för folk i Hammerdal. Eller för att citera jubileumsskriften 1981 i samband med 60-årsfirandet: "Skidsporten har ju allt sedan starten 1921 varit HIF:s starka kort". Framgångarna har varit många och den här skriften skulle bli alltför lång om alla framskjutna resultat skulle nämnas. Därför blir det fråga om att välja ut några guldklimpar att lyfta fram. Vi tar det från början.

Skidsektionens föregångare var Hammerdals Skidklubb som bildades år 1919. Det stora intresset som följde genom bildandet av Hammerdals IF 1921 gjorde att skidklubben snabbt upplöstes och gick in som en sektion i den nya föreningen. De första årens verksamhet var något blygsam, men intresset var stort. Den allra första distriktstävlingen på skidor arrangerades redan i februari 1922. Det var en minst sagt kylslagen historia där termometern visade närmast obarmhärtiga -35 grader runt en bana som sträckte sig mellan Kallsnäs-Grenås-Fagerdal-Sikås-Hammerdal. Segrade gjorde Erik Vinberg, Östersunds SK, som 1918 blivit svensk mästare, så hård konkurrens saknades inte.

Många skidlöpare hade varit med i länstoppen under 1920- och 30-talen, men dittills hade ingen kunnat hävda sig nationellt. Första DM-tecknet bärgades 1936 av Bror Glantz. Vad många idag inte vet är att det under 1930-talet uppstod en mycket livfull

backhoppningsavdelning i skidsektionen. Backhoppningsbacken på Edeberget invigdes 1937 med pompa och ståt med en stor distriktstävling. Med andra världskriget minskades inte aktiviteterna, till skillnad från alla andra sektioner, men tävlingsutbytet skedde i princip enbart med grannklubbarna. Efter kriget tog skidsektionen genom Ola Olofsson, Erik Lundgren och Lars Olegard, ett friskt initiativ och värvade 1947 Herman Pettersson och Göran Thor till föreningen. Året därpå deltog HIF för första gången i ett svenskt mästerskap. Några riktigt framskjutna placeringar blev det inte för den fem man starka truppen i Kiruna, men med 7:e platsen i stafetten var betyget klart godkänt.

Vid SM i Söderhamn 1951 ställde HIF upp med Herman Pettersson, Melcher Risberg och Göran Thor på stafetten. Laget hade startnummer 13 och datumet var den 13 februari. Trion bärgade Hammerdals IF:s första SM-tecken på ett imponerande sätt. HIF tillhörde inte någon av favoriterna denna dag och skulle laget nå en topp 5-placering vore det en sensation. Det stafettguld som togs av 1951 var utan tvivel det mest överraskande som skett i svensk längdåkning dittills. Aldrig förr hade ett så otippat lag vunnit guld. Än idag är bragden av Herman, Melcher och Göran fortfarande rankat som SM-historiens kanske största sensation.

Herman och Göran lämnade senare föreningen och nya namn som Nisse Svensson och Börje Wikström tog vid tillsammans med Melcher. Tomas Olofsson var även en mycket lovande uppkomling som toppade länets resultatlistor fram till 20-årsåldern. Vältajmat till SM i Östersund 1969 värvades landslagsåkarna Jan Halvarsson och Bjarne Andersson till föreningen. På SM-stafetten bärgades så HIF:s andra guld till jublet av tiotusentals jämtar på skidstadion i Östersund trots att Bjarne under mästerskapet kämpat mot sjukdomar och mot sin läkares råd delta på stafetten.

Melcher Risberg är den idrottsman som gjort Hammerdal och dess idrottsförening mest känt. Melcher har haft otaliga landslagsuppdrag och deltagit på OS 1964 och 1968 där han blev 10:a respektive 5:a på femmilarna. I VM-sammanhang har Melcher en 13:e plats som bäst i

Oslo 1966. På hemmaplan har han bland annat tagit en individuell bronsmedalj på SM 1965 över 50 km samt ett SM-silver på samma distans året därpå. Melcher startade åren 1951-72 på inte mindre än 67 SM-tävlingar vilket är rekord. Flera Flyktinglopp bärgades av Melcher samt mängder av DM-tecken. Som ledare basade han över det svenska landslaget i Sovjet 1970. Melcher var vid SM 1951 en yngling på 20 år och att 18 år senare ta ett nytt SM-guld är ett minst sagt svårslaget rekord.

Föreningens andra stora skidambassadör är Jan Halvarsson vars meritlista ger en njutbar läsning. Innan Janne kom till Hammerdal tävlade han mycket framgångsrikt för Föllinge IK där han bärgade åtskilliga SM-medaljer. Precis som Melcher har Janne deltagit på flera internationella mästerskap med många framskjutna placeringar. Bland annat blev han 7:a på 50 km i Hohe Tatra-VM 1970. Under samma VM blev han även 8:a på både 15 km och 30 km. Triumfen kom på stafetten där Sverige, med Janne i laget, vann brons. På SM 1972 blir Janne 3:a på 50 km samtidigt som stafettlaget med Janne, Melcher och Jan-Einar Enarsson också bärgade en bronspeng. Samma åkare tog även ett lagbrons på 50 km under samma SM. Året därpå lyckas Janne skida hem en silvermedalj på 15 km, bara sekunder från guld. Janen har precis som Melcher haft ledarposter i det svenska landslaget samt även utomlands som vallare.

Vid 1970-talets början hade föreningen ett gryende juniorstall där Peter Andersson, Kent Danielsson och Karl-Axel Andersson vid JSM 1971 tog en bronspeng. Tre år senare 1974 vann Björn Risby, Olle Appलगren och Peter Andersson JSM-guld i lag.

Skid-SM 1974 bjöd på många trevligheter. Först bärgades ett lagbrons på 10 km med Janne, Melcher och Jan-Einar. Samma trio plockade sedan hem ett brons på stafetten. Stafettmedaljen 1974 har blivit en omtalad prestation. Förvisso hade Skellefteå SK sensationellt vunnit stafetten, men i pressen dagen efter var det Hammerdals IF som fick många rubriker trots att laget "bara" kom trea. Detta genom Melchers imponerande ålder; 43 år gammal.

Lagguldet på 30 km vid skid-SM 1975 genomfördes med Björn Risby, Jan-Einar Enarsson och Jan Halvarsson i laget och är kanske föreningens minst kända guldmedalj i SM-sammanhang. Lagguldet var en stor överraskning och blev mästerskapets stora skräll.

Efter att Melcher och Janne slutat uppstod ett tomrum som dock fylldes snabbt genom sektionens målmedvetna satsning på ungdomar. Ett tydligt bevis för detta var Hans Olofssons, Robert Färdvalls och Tor Almgrens USM-guld på stafetten 1978 och även i lag. Individuellt blev Hans även trea. I Husqvarna 1979 var det dags igen med nytt USM-guld i stafett genom Hans, Lars-Åke Olofsson och Per-Erik Rönnestrand. Året därpå, 1980, tas både ett lagsilver och ett stafettguld med samma lag som föregående år.

Till vintern 1980 värvades Lars-Göran Dahl till HIF. Värvingen gjorde ledarlegendaren Erik Lundgren lyrisk som öste lovord över den då 18-årige junioren. På JVM i Örnsköldsvik blir "Larsen" bäste svensk som 6:a och hjälper till att bärga ett stafettsilver till Sverige. På 15 km på JSM samma år vinner han guld. Året därpå kommer Larsens stora fullträff på JVM i västtyska Schonack.

Hammerdals IF firar 60 år 1981 och när Larsen vinner VM-guldet på 15 km bryter ett allmänt glädjefnatt ut i Hammerdal

som håller i sig året igenom. Förväntningarna på Larsen blev hädanefter höga eller skyhöga i alla sammanhang. Det blev fortsatt många höga placeringar på stora tävlingar och mästerskap med bland annat en seger i Flyktingloppet, men inget som kunde jämföras med bragden i Schonack. Efter några år lämnade han föreningen, men hans fantastiska insats 1981 kommer för alltid lysa starkt.

Skidsektionen har alltid varit flitiga arrangörer och 1984 blev föreningens stora år. Sista veckan i november blev det klart att HIF skulle få ta över VM-testet från Piteå som saknade snö. Med blott ett par dagars varsel skulle hela den svenska skideliten komma till Hammerdal och tävla på Edebergets mycket utslagsgivande bana. Tävlingen direktsändes i tv och blev en jättesuccé för Hammerdals IF som stärkte sin position som tävlingsarrangör.

Hammerdalsspelen har arrangerats alltsedan 1949 då tävlingen fick sitt namn. Distriktstävlingar öppna för andra klubbar har arrangerats årligen sedan 1921, men det var alltså först 1949 tävlingen namngavs. Tävlingen har lockat världsåkare och vissa år rankats som en av de 5 största tävlingarna i Sverige.

Under slutet av 1980-talet hade verksamheten markant minskat på alla plan. Få seniorer fanns kvar, nästan inga juniorer och ungdomsverksamheten var obefintlig. Situationen skulle dock vändas genom att Kent Danielsson knöts an som ny tränare. Efter ett par år hade verksamheten stärkts och föreningen började en ny storhetstid på ungdomssidan. Bland annat bärgades dubbla medaljer i lag på JSM 1996 av Peter Tinggård, Erik Lindroth och Oscar Jonsson.

Inga av skidsektionens triumfer genom åren hade kunnat genomföras om det inte varit för alla de ledare som ställt upp. Den mest framträdande och förmodligen viktigaste ledaren i skidsektionen och även i Hammerdals IF som helhet är Erik Lundgren. Han var en av initiativtagarna till HIF:s elitsatsning när det begav sig 1950 och fortsatte vara en drivande kraft långt in på 1980-talet och har betytt väldeliga inte bara för HIF, utan även för Jämtland-Härjedalens Skidförbund som han var ordförande för under flera decennier. Dessutom var han en av upphovsmännen till förbundets bildande 1956 och han blev även utsedd till hedersordförande innan sin död 1993. Lundgren hade även

flera förtroendeuppdrag för Svenska Skidförbundet och med sin karismatiska ledarstil blev han något av en ikon för Hammerdal.

Red.

Skidor de senaste 15 åren...

Ungdomsverksamheten fullkomligen exploderade under mitten av 1990-talet samtidigt som Carina Modén skördade stora framgångar som senior. Under en träningskväll 1998 hade skidsektionen besök av japanska landslaget vilket lockade svårslagna 88 ungdomar. Aldrig förr har så många tränat skidor samtidigt i föreningen. Bredden var enorm under 1990-talets andra hälft då HIF dominerade i princip alla ungdomstävlingar i länet och vandringspris på vandringspris bärgades runtom i länet. Ett elljusspår anlades därför på Edeberget för att tillgodose de ökande behoven på en bra träningsanläggning.

På Carina Modéns meritlista kan vi bland annat nämna landslagsuppdrag, en 5:e plats på SM och naturligtvis även segern i det prestigefyllda tyska långloppet König Ludwig Lauf 1999. Peter Tinggård blev även han uttagen till landslagsuppdrag till ungdoms-OS i Andorra.

På 2000-talet upprätthölls en omfattande verksamhet även om den inte kommer i närheten av 1990-talets nivåer. När Carina lade skidorna på hyllan innebar det att skidsektionen enbart hade ungdomar och juniorer i verksamheten varav flera riktigt lovande. Ett JVM-test

arrangerades i Hammerdal i januari 2008 med hela den svenska junioreliten på plats. Under

sommaren 2008 bildades en ny skidklubb i Hammerdal. Skidsektionen i Hammerdals IF kunde dock leva vidare, men med en begränsad

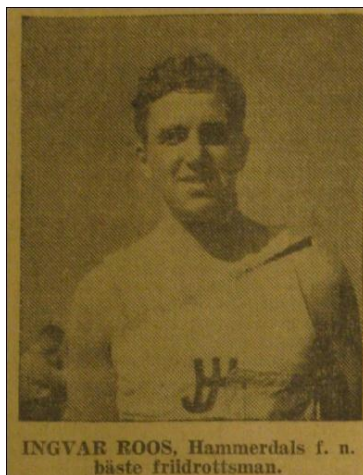
verksamhet i skuggan av det nybildade Utrikes SK. I december samma år uttogs dock junioren Moa Ullén att representera Sverige i Tour de Ski China.

Hammerdals camping, som i snart 50 år varit föreningens tävlingsplats på skidor, såldes av Strömsunds kommun hösten 2009. I februari 2010 tog kommunen dessutom bort vaktmästartjänsten med tillhörande spårpreparering som Kent Danielsson mycket förtjänstfullt förvaltat i ca 30 års tid. Försäljningen av campingen och borttagandet av vaktmästartjänsten har varit ett dråpslag för skidsektionen som under två vintrar inte kunnat arrangera skidtävlingar på Fyråbadet längre och ett svek av kommunen som inte insett områdets värde för skidåkning och friskvård. Trots svårigheterna fortsätter sektionen att arrangera skidtävlingar med bland annat Jubileumssprinten som genomfördes på Svartviken i februari i år.

Red.

Friidrott

Under föreningens första år var alltså fotboll och skidor de enda aktiva sektionerna. Med åren ökades den siffran successivt med friidrott, eller allmän idrott som den kallades då, gymnastik och simning. Friidrotten förde en förhållandevis tynande tillvaro utan någon riktig organisation eller träningsplats. Det var en högst sporadisk friidrottsverksamhet som fördes de första åren. Ett riktigt fotfäste fick friidrotten först på 1930-talet då

INGVAR ROOS, Hammerdals f. n.
bäste friidrottsman.

sektionen fick uppleva sin första glansperiod. Den första tävlingen arrangerades 1931 med deltagare från HIF och Sikås IF. Detta gav mersmak och 1932 ingick HIF i en serie med Sikås och IFK Strömsund. Här visade sig Ingvar Roos vara en mycket duglig yngling. Under åren 1932-38 bärgade han inte mindre än 11 DM-guld varav det första även är hela föreningens första DM-tecken.

För friidrotten var 1940-talet en mörk period då sektionen i princip låg vilande under hela decenniet. Andra världskriget tärde hårt med alla inkallelser. På 1950-talet kom verksamheten så sakteliga igång igen, men det var först 1958 som friidrotten åter hamnade i rampljuset. Det var damerna som stod för framgångarna och upplyftningen av friidrottsverksamheten i HIF. Tack vare flertalet damer, Wiveka Glantz i synnerhet, upplevde friidrottssektionen sin andra glans(tz)period. Mellan åren 1959-1962 erövrade Wiveka inte mindre än tre norrländska mästerskap, åtta DM och tretton UDM i grenarna längd- och höjdhopp samt sprinterdistanserna. På SM 1960 slutade hon som stark 6:a i längd. Under samma period fanns ett antal mycket goda löpare i föreningen. Tomas Olofsson i långdistanslöpning och Paul Pålsson i häcklöpning samt Orvar Nilsson i terräng- och långdistanslöpning.

Invigningstävling på Svartviken 1938. Hamrén segrar före norrmannen Stokke på 110 m häck.

Sverker Svensson vann 1968 dessutom skol-SM på 1500 m. Framgångarna fortsatte för friidrotten, men förlusten av många av föreningens sprinters till andra klubbar blev ytterst kännbar. Till säsongen 1969 var det många som därför hade negativa förtecken till. Detta skulle dock komma helt på skam. Sverker Svensson fortsatte sin framgångsvåg med ytterligare JSM-guld. På höstkanten kom så friidrottens stora triumf genom skidesset Bjarne Anderssons SM-guld i terränglöpning. Bjarnes seger var föreningens första SM-guld i friidrott.

Under 1970-talets början fortsatte framgångarna för HIF:s friidrottare. Sverker skördade nya JSM-guld både 1970 och 1971. Svea Eliasson tog också hon ett JSM-guld i kula 1970 och ett brons 1971. Svea fick som ett tecken på hennes framgångar flera landslagsuppdrag. Ytterligare två fantastiska resultat stod Monica Sällberg för då hon bärgade, på seniorernas SM 1970 och 1971, såväl brons som silver i häcklöpning. Efter denna smått makalösa framgångsvåg försvann tyvärr de framgångsrikaste friidrottarna från föreningen och lämnade ett enormt tomrum efter sig.

Sommaren 1973 arrangerades Jämtkarusellen på Svartviken med celebret besök av Ricky Bruschi och Sverker Svensson. Ricky hade under en tid varit nära världsrekordet och utropade självsäkert att han skulle ta ett nytt världsrekord i Hammerdal. Tyvärr var vädrets makter emot Hammerdal denna dag då regnet strilade ned från en gråtyngd himmel och omöjliggjorde ett världsrekord. Tävlingen lockade trots vädret en rekordpublik och är HIF:s hittills största arrangerade friidrottstävling.

Efter Bo Wiik kom en höjdhopperska vid namn Ingela Sandqvist som snabbt hamnade i såväl läns- som Sverigetoppen. På grund av studier lämnade hon dock Hammerdal för Umeå 1986 där hon tillhörde topp 5 i Sverige under många år.

Friidrotten fick ett nytt uppsving under 1990-talets början i takt med ökande barnkullar och inte minst genom anläggandet av Utrikeshallen som erbjöd nya och förbättrade träningsmöjligheter.

En talangfull ungdom vid namn Bo Wiik skulle dock ändra på det. Vid ungdoms-SM 1974 plockade han ett brons i mångkamp. Året därpå fick han i samma gren kliva snäppet högre på prispallen och motta ett USM-silver. Bo fortsatte rida upp fina resultat och vid JSM 1978 bärgades ånyo ett silver.

Åren 1964-67 hade HIF många goda sprinters. Hans-Erik Eriksson, Erik Backnert, K.J. Jonsson, Roland Allberg och Kalevi Ervasti dominerade resultatlistorna i distriktet. En synnerligen stark och svårslagen insats togs 1967 av Olle Åsard, Ronald Ragnvaldsson, Hans-Erik Eriksson och Erik Backnert med guld på Norrlandsmästerskapen där laget dessutom tog svenskt rekord på 4 x 1000 m. Utöver den triumfen plockades ett individuellt guld genom Erik Backnert och ett silver genom Hans-Erik Eriksson.

Red.

Olle Åsard, Ronald Ragnvaldsson, Hans-Erik Eriksson samt Erik Backnert. Norrlandsmästare och Sverigebäst på stafett 4 x 1000 meter 1967.

Friidrotten hade under 1990-talet en stark ungdomsverksamhet.

Friidrotten de senaste 15 åren...

Under större delen av 90-talet blomstrade ungdomsverksamheten inom friidrottssektionen. På träningarna vimlade det av barn och ungdomar. När det bar iväg på arenatävlingar samt terränglopp inom distriktet hade föreningen 30-40 tävlande som alltid hävdade sig mycket bra. Tord- Eric Nilsson uppmärksammade våra nya fina tävlingsdräkter i ÖP . Många blev uttagna och fick representera distriktet vid bl a Rikscaden (NM för 13-14- åringar och 15-16-åringar). Klubben hade med flera på Mittskandinaviska ungdomsmatchen och juniorkampen.

1995 reste en hel busslast till Friidrotts-VM i Göteborg. Det var en riktig höjdpunkt för våra ungdomar. Strömsunds kommun hade fyra stycken domare med på VM-tävlingarna. Däribland vår egen Tore Torstensson som fungerade som bandomare i löpningarna.

Varje vår inleddes med Stadsloppet i Östersund, en löparstafett som klubben deltog i med flera lag. Hammerdals IF fanns oftast med på pris pallan. Till mångas glädje drog Friidrotten igång den gamla anrika Kommunterrängen igen i mitten av 90-talet. De dominerande arenafriidrottarna denna period var framförallt:

Maria Eriksson -78 som tog SM-guld 2001 60m häck inomhus, SM-silver 2001 100m häck utomhus. Hon har dessutom fem distriktsrekord som fortfarande står sig.

Per-Henrik Sundell -79 som tog JSM brons på 1500m 2001.

För att finansiera verksamheten har sektionen årligen städat vägar. Vi har dessutom deltagit i Yrangeloppen (Basseppet) där en del av behållningen går till Bassestiftelsen.

Hammerdals IF är känd för att ha duktiga löpare. 1988 åkte ett gäng iväg till Trondheim för att starta i den första St Olavsstafetten. Den har nu pågått i 24 år och föreningen har deltagit med två lag under den tiden.(Team Utrikes och Lady Utrikes) Många löpare ,gamla som unga ,

män och kvinnor , pojkar och flickor, har mängder av roliga minnen från dessa lopp.

I mitten av 2000-talet var sektionen vilande ett par år men 2008 blev det en nystart igen. Sedan dess har det tränats och tävlats regelbundet med bra resultat.

Friidrott ger styrka, snabbhet, smidighet och kondition och är egentligen grunden till allt idrottande. Vi hoppas att fler upptäcker detta så att verksamheten får en ny renässans.

Monica Åsén & Tore Torstensson

Gymnastik

Precis som friidrottssektionen fick gymnastiken fotfäste på 1930-talet. Sektionen bildades 1931 och fick sedan ett uppsving som ingen annan sektion fått. Initiativtagare var den inte helt obekante Thure Ydström som senare också såg till att Svartvikens IP kunde byggas. Den första verksamheten var inspirerad av den så kallade linggymnastiken och det var främst i trupp som träningar och tävlingar genomfördes.

Gymnastiken hade i början enbart en tävlingsinriktad verksamhet även om sektionen senare skulle komma att rikta in sig på motionsidrott. Innan dess hade gymnastiksektionen stått för en mycket lyckosam och populär tävlingsinriktad verksamhet där föreningen blev riktigt

Uppvisning 1938 på Svartviken.

framgångsrik på i huvudsak trupp gymnastik. Redan under det första verksamhetsåret växte gymnastiken och hade 23 aktiva gymnaster som till mångas överraskning vann en inteckning i det prestigefyllda Westinska vandringspriset. 1930-talet var i särklass gymnastikens storhetstid och redan 1934 hade det Westinska vandringspriset erövrats efter tre raka inteckningar. Under detta år hade sektionen 54 aktiva gymnaster igång. Olympiaåret 1936 hade verksamheten växt över alla breddar med inte mindre än 134 gymnaster fördelade på nio avdelningar. Detta år uttogs dessutom fem deltagare till OS i Berlin att delta i Sveriges uppvisningslag i trupp gymnastik. Dessa olympier var Gunhild Hansson, Karl-Ingvar Högmark, Herbert Svensson, Lars Lorentzon och Bror Zetterberg. Andra världskriget satte käppar i hjulen för många idrottsföreningar i landet och Hammerdals IF var

inget undantag. Gymnastiken minskade dramatiskt i verksamhet när många aktiva och ledare kallades till militärtjänstgöring. Den manliga verksamheten avtog faktiskt helt under kriget och sektionen kunde aldrig riktigt återuppnå glansdagarna under 30-talet även om verksamheten under i princip obruten följd hållits stark sedan dess.

Efter Thure Ydströms energiska ledarskap tog Kjell Pettersson över och var ledare i 50 år för gymnastiken. Gymnastiken brottades länge med ledarproblem. Intresset var stort för denna motionsverksamhet och oftast räckte inte ledarna till – ett problem vi ser än idag. Under 1970-talet och början av 1980-talet genomfördes ofta utflykter och uppvisningar på allehanda ställen i bygden. Det var även under samma period som barn- och ungdomsgymnastiken tog sig form. Genom årens lopp har många aktiviteter sett dagens ljus som t ex jazzgympa.

Red.

Gymnastik de senaste 15 åren...

Gymnastiksektionen har under de senaste 15 åren haft en årligen återkommande verksamhet och med lika återkommande deltagare. Några nya aktiviteter har vi provat på att ha under årens lopp, men vårt "stadiga" utbud har varit barngympa, vattengympa, aerobics, step-up, plaskis och motionsgympa med mycket styrka. Våra aktiviteter är inriktade på motion, lek och friskvård.

Barngympan har haft lite olika ledare sedan 1996. Det året leddes gympan av Agneta Andersson och Anneli Carlsson. Många barn i åldrarna 4 – 6 år var aktiva så barngympan var delad i två grupper. Våren 1998 hoppade Mia och Karin Strömstedt in som barngympaledare. Våren är alltid en svår tid att få folk att gå in i Sporthallen så det var få deltagare. Under hösten tog Kicki Mattsson (fd Zivertsson) och Tina Lundholm hand om barnen och deltagarantalet steg också. 2000 var det plötsligt över 20 barn inskrivna, vilket ökade till runt 30 barn 2001. 2003 gör Tina sitt sista år som ledare och nya ledare blir då Åsa Pålsson och Vanja Jonsson. 2005 inriktas barngympan på åldrarna 3-6 år och under vårvintern kördes det skidor nere vid Fyråbadet. 2006 var tyvärr barngympan "vilande" p g a ledarbrist. Våren 2007 startades den upp på nytt med nya ledare i Sara af Klintberg, Ninni Skyttner, Mariana och Hanna Eriksson. Barnen leker, gör

hinderbanor och tränar både balans och koordination. 2009 blir det två nya ledare i Moa Eliasson och Kristina Blomberg. Inför 2011 står vi tyvärr utan ledare för denna aktivitet, som blir vilande tills nya ledare hittas.

Vattengympan leddes i många år av Iris Rödén, men 1997 fick Iris hjälp av Anita Löfgren på ledarfronten. Lena Ringbert var "stand in" något år, men sedan var det Anita som axlade ansvaret som ledare själv fram till 2007 då Helen Mattsson blev ny ledare. Gruppen har besatt av en trogen skara kvinnor (någon man har faktiskt funnits med ett tag också) med en otrolig spridning i ålder, vilket visar att det är en träningsform som passar alla. Under 1997 var det så många som skulle trängas i bassängen att de delades upp i två grupper. Under 2000-talet har det varit en trogen skara på oftast 20 - 25 st deltagare som jobbat på i bassängen efter bästa förmåga. Deltagarantalet ligger idag ganska stadigt på 10-15 deltagare. Redskap i form av figolitkorvar förnyade träningen 2009.

Aerobics startades som ett Work-outpass som leddes av Carina Modén, Susanne Söderman och Helen Löfgren-Larsson uppdelat på två pass i veckan, måndagar och onsdagar. 1997 hade detta pass utvecklats till *Aerobics* när Susanne och Carina gick en SAFE-utbildning och lärde sig leda på ett nytt sätt. Deltagarantalet låg på måndagspasset i flera år på 40-50 deltagare och på onsdagspasset på 25-30 deltagare. Onsdagspasset visar sig så småningom inte locka så många deltagare. Carina fortsätter som ledare för måndagspasset fram till 2002. Ledarskapet tas då över av Johanna Morin som 2004 kompletteras med Susanne Söderman. *Aerobics* fortsätter att vara en populär aktivitet och under hösten tar Emma Richardsson över ledarrollen av Johanna. 2006 börjar deltagarantalet tyvärr sjunka. Efter att vi mister Mo skola som träningslokal tar vi beslutet att på måndagar köra varannan gång *aerobics* och *step-up*. Ett lyckat drag eftersom deltagarantalet ökar. 2010 ligger deltagarantalet ofta på över 20 personer och våra *step-up* bräddor räcker inte till. Ett angenämt problem. Hösten 2010 tog Emma "mammaledigt" och ny ledare blev Malin Rhodin.

År 2000 provade vi på idén att köra *Step-up* på Mo skola på onsdagar istället för *aerobics* vilket visade sig bli en populär aktivitet i en fin lokal. Ledare vid starten var Maria Nilsson, men avlöstes under året av Anna Evans. Deltagarantalet låg på runt 20 deltagare. I slutet av höstterminen blev Anna "barnledig" och ny ledare blev Susanne Söderman. Under 2002 provar vi att köra ett nybörjarpass också under ledning av Wanna Morin.

2003 återkommer Anna som ledare och deltagarantalet ligger nu stabilt runt ca 10 – 12 st. Under 2005 utökas step-up passet till att hålla på i 75 minuter för att hinna med lite mer styrka. Under hösten 2006 minskar antalet deltagare så ett uppehåll görs under våren 2007. Hösten 2007 var det dags att köra igång igen med ett ökande antal deltagare. Ytterligare ledare blir Hannah Bågling som under våren 2008 axlar ledarrollen själv.

Barnsimmet eller Plaskis som det kallas i dag leddes under många år av Annika Eriksson (fd Cedervall). Många barn mellan 0 – 6 år och deras föräldrar har under årens lopp lärt sig att tycka om vatten och till och med lärt sig simma på denna aktivitet. Ett 25-tal barn är ofta inskrivna. Efter 10 år som ensam ledare tackar Annika för sig och nya ledare blir då 2005 Marlene Hallgren (Blixt) och Sara Edvardsson. Lek och en rolig stund i badet står på programmet. Ny ledare i stället för Sara blev 2006 Sara Sundin Faugert. Marlene och Sara håller fortfarande i denna aktivitet.

1996 var motionsgympapasset på måndagar ett *Ryggypapass* under ledning av Carina Glantz och Titti Götesson. Deltagarantalet höll sig på en ganska stadig nivå, mest herrar med inslag av några få damer. Innebandy spelades som avslutning på träningen. Hösten -98 sjönk deltagarantalet kraftigt p g a senarelagd tid. 1999 övertogs detta pass av Carina Modén och fick då ett lite annat stuk, med mer inriktning på styrketräning med vikter. 2001 övertogs ledaransvaret av Helen Löfgren-Larsson. Fler damer kommer till detta pass och deltagarantalet ligger nu på över 25 st. Här finns plats för både prat och skratt. Vi börjar kalla passet för *Motionsstyrketräning* och 2005 slås deltagarreord med 45 deltagare! 2006 och framåt är det en trogen skara damer/herrar ung och gammal som hittar till Sporthallen på måndagar. Det är oftast runt 25 deltagare.

Ett gäng äldre herrar har under många år träffats på fredagar och *Seniorympa*, veckans höjdpunkt. De har gympat efter bästa förmåga, spelat volleyboll och bastat under ledning av Kjell Pettersson. Denna grupp höll på ända fram till 2002 då deltagarantalet var för lågt och orken sinade.

Sammanställande i sektionen var 1996 Annika Norlén Andersson som vid halvårsmötet avtackades och ersattes av Annika Johansson, som sedan 1997 avlöstes av Helen Löfgren-Larsson som fortfarande finns kvar på den posten. Övriga medlemmar i sektionen har under de senaste 15 åren varit Kjell Pettersson, Örjan Österud, Kalle Löwenring, Titti Götesson, Annika

Eriksson (fd Cedervall), Tina Lundholm, Anita Löfgren, Susanne Söderman och på senaste åren har Helena Mattsson tillkommit.

Hösten 1998 startade Sara Söderman en grupp på runt 10-15 st tjejer som skulle träna Cheerleading. 1999 fick Sara hjälp av Terese Larsson som ledare. De tränade in hejramsor och olika "dansnummer" för att heja fram föreningens lag vid matcher. Denna grupp höll på under två år.

Under 2001 startades en grupp med Redskapsgymnastik för barn mellan 7 – 12 år. Det kändes som cirkeln var sluten eftersom Hammerdals IF var representerade på OS i Berlin och vi var en stor förening på gymnastikfronten. Ledare för denna grupp var Erika Andersson och Jenny Lii Danielsson, som senare avlöstes av Anna Andersson. Året avslutades med att medverka i en Julshow i Strömsund. Tyvärr blev aktiviteten utan ledare under hösten 2002, pga studier och denna grupp lades då ner.

2002 startar vi ett nybörjarpass i *Yoga* på Mo skola under ledning av Wanna Morin. En aktivitet för kroppen och själen, som tränar rörlighet, smidighet, styrka och andning. 2006 flyttades Yogapasset till Ljushallen på Grevåkerskolan och yogaformen som körs heter Hatha Yoga, en rehabiliterade yoga. 2007 kör Wanna två pass Yoga i veckan, ett för gravida och ett pass Asthanga Yoga. Under våren 2008 startar Wanna en "kurs" i Asthanga Yoga och en i Hatha Yoga vilket under hösten drogs ner till bara ett pass i veckan. Inför 2011 körs inga Yogapass.

Även Stavgång provas som aktivitet under 2002 under ledning av Mona Modén och Siri Blixt. En bra träningsform som passar de flesta. Efter sommaren 2003 var dock intresset för lågt så vi lade ner denna aktivitet.

År 2001 var ett Folkhälsoår och kampanjerna "Sätt folk i rörelse" och "Jag vägrar sitta still" pågick. Vi var då med i ett världsrekordförsök i massgymna när Gymkans Dag anordnades den 29/1. Vi hade ett motionsgympapass där 48 personer deltog. Världsrekord slogs och vi var totalt nästan 65 000 personer som gympade på samma tid i hela Sverige.

Vi provade även på en Gymkans Dag hösten 2003, men vi lyckades pricka in höstens finaste dag så deltagarantalet var inte så lysande.

Helen Löfgren-Larsson

Bordtennis

Under 1960-talet växte intresset för bordtennis. Den store eldsjälens stavades Tom Grindahl som helhjärtat satsade på bordtennissektionen under 1970-talets början. På Tom Grindahls initiativ startade bästa 4:an, 5:an och 6:an i Hamnerdal. Detta blev en omedelbar succé och intresset för bordtennis i Hamnerdal nådde sina högsta höjder. År 1973 hade sektionen nämligen inte mindre än 130 aktiva bordtennisspelare. Som målsättning hade sektionen följande fras: "Pingis allas idrott". Bordtennisen var en av få idrotter som faktiskt lyckades överbygga generationsklyftor och lockade såväl motionärer, tävlingsinriktade spelare och icke-idrottare.

Lisbet Gunneriusson bärgade föreningens första bordtennis-DM 1976 och ansågs som mycket talangfull. Detta visades inte minst då hon tillsammans med sin syster Annika vann silver i skol-SM såväl 1978 och 1979. Bordtennisens styrka låg dock i bredden och den stora folkliga anknytningen idrotten fått.

När sedan Tom Grindahl hastigt och chockartat avled 1979 vilket skakade om bordtennissektionen rejält såväl som hela föreningen där Tom var en viktig kugge i många sektioner. Verksamheten togs över av John Grenholm och kunde samma år ställa sitt första damlag i seriespel. Året därpå blev det herrarnas tur att ge sig in i seriesystemet.

Bordtennisen bibehöll dock sin verksamhet fram till 1991 även om sektionen formellt lades ned på 80-talet till följd av ledarbrist. Rådiga föräldrar och andra intresserade såg dock till att omedelbart kalla till ett extra årsmöte där sektionen åter valdes in i föreningen. Joelsmashen var sektionens egna stora arrangemang som genomfördes med stort deltagande av länets bordtennisungdomar. Eftersom det inte fanns någon sporthall att tillgå fick matcherna genomföras dels på Grevåkerskolan och dels på Svartviken. I övrigt arrangerades också distriktsmästerskap på Svartviken.

Bordtennis de senaste 3 åren...

Alltsedan 1992 hade alltså bordtennisen legat nere i föreningen innan sektionen åter förklarades som aktiv år 2008 med Jenny Sjöström, Joakim Sjöström och Fredrik Blixt i sektionsstyrelsen. Det blev succé direkt med 47 deltagande ungdomar på de två inledande träningarna. Under det första året hade sektionen 18-24 återkommande och stadigvarande ungdomar som deltog på träningarna som genomfördes en gång i veckan. Planen var att 2009 delta i seriespel, men då de flesta av bordtennisungdomarna i första hand använde pingisen som motionsaktivitet snarare än tävlingsaktivitet har detta lagts på framtiden. Åren 2010 och början av 2011 har dock varit en svår period med stor ledarbrist då Jenny är ensam tränare, men träningarna har likväl besökts av ca 15-20 ungdomar.

Red.

Basket

Sedan 1960-talet hade korgboll spelats i Hammerdal, men basketbollen började på allvar utövas med anläggandet av två basketspelare; Keith Wassdahl och Eva Geijer. Med stöd av fotbollssektionen kunde en grundläggande träningsverksamhet startas 1972 som en alternativ träningsform för fotbollsspelare och friidrottare under vinterhalvåret. Fotbollssektionen släppte till och med ifrån sig pengar till denna nya verksamhet så att matcher skulle kunna spelas. En basketsektion bildades 1974 eftersom intresset ökade för varje säsong. Faktum är att mer än 100 personer deltog i matcher och träningar under de första åren. Basketen blev snabbt en mycket populär sysselsättning bland Hammerdals ungdomar.

Under sektionens första år genomfördes en informationskampanj för basketen. Läger, kurser, matcher och uppvisningsjippon anordnades med jämna mellanrum för att rota den nya sporten i bygden. Kampanjen blev mycket lyckad där den största händelsen var en match i Strömsund mot ett amerikanskt proffslag vid namn MacGregor Allstar Team. Extra hjälp fick HIF från KFUM Östersund som skickade några av sina spelare. Till detta event kom 250 åskådare varav många inte visste vad basket var.

Sektionen blev snabbt framgångsrik och bärgade bland annat ett DM-guld för herrar seniorer och deltog tidigt i JSM och skol-SM, både för pojkar och flickor. Mellan 1974 och 2001 deltog HIF i förbundets seriespel. Längre hade basketen problemet att inte ha en fullstor plan i Hammerdal. Detta gjorde att basketspelarna fick göra stora uppoffringar genom att träna och spela sina matcher i Strömsund, september till mars. När Utrikeshallen byggdes 1993 innebar detta en enorm förbättring av träningsvillkoren.

Herrarna har i regel haft två lag i spel, ett lag i division II och ett i division III. Största förlusten kom mot Sundsvall den 20/11 1977 med resultatet 43-180. Största segern kom mot B-laget med siffrorna 145-20 den 12/11 1981.

Damerna däremot har med några få undantag spelat med ett lag, som vanligen huserat i division III, men har testat på spel i division II säsongen 75/76. Största vinsten hemräknades den 15/12 1989 mot Bräcke med resultatet 109-28. Största förlusten däremot är smått häpnadsväckande då slutsiffrorna skrevs till 2-172 mot Sundsvall den 7/1 1976.

Efter bygget av Utrikeshallen fick basketen en boom i sin verksamhet med fler ungdomar och ett allmänt ökat intresse. Som kronan i verket var Jämtland Ambassadors träningsläger och

Herrlaget vid 1990-talets mitt.

uppvisningsmatch 1995 i sporthallen. Tre år i rad arrangerades dessutom DM och på hemmamatcherna var det nästan alltid välfyllt med åskådare.

Red.

Basket de senaste 15 åren...

Under de första åren av denna 15-års period, var basketen fortfarande relativt stor i Hammerdal. Vi hade tre seniorlag, ett för damerna och två för herrarna. Samt att vi hade fyra ungdomslag. Seniorlagen hade tagit hjälp av en tränare från Östersund vilket var ett stort lyft för alla lagen. Detta resulterade bl a i att damlaget vann RM, Regionsmästerskapen, 1997. (Mellannorrlands region) Herrarna gick till final i samma mästerskap, men fick se sig besegrade av Bräcke. Hammerdals IF fick dessutom äran att arrangera detta mästerskap, då många tyckte det var trevligt att komma till Hammerdal och Utrikeshallen och spela, och att vi hade gott rykte i regionen om att vara bra arrangörer.

En framgångsrik basketspelare som är fostrad i Hammerdals IF är Linda Göransson, som efter att ha avslutat basketgymnasiet, var en viktig spelare i Jämtland baskets damlag i slutet av 90-talet och början av 2000-talet, då laget spelade i Damallsvenskan, div I. Madelene Lindberg (fd Svensson) fick även hon chansen att spela med Jämtland baskets damlag under säsongen 2001/02. Detta år spelades en av damlagets div 1-matcher i Utrikeshallen i Hammerdal.

Under början av 2000-talet verkar intresset för basketen dala, inte bara i Hammerdal utan även i hela Mellannorrlands region. Det blir färre basketlag som anmäler till serier och därför blir det långa resor för de få föreningar som är kvar.

I Hammerdal fanns det dock ett ganska stort intresse bland ungdomar att spela basket, men tyvärr fanns inga ledare, och därför blev det ingen fortsatt basketverksamhet efter året 2003.

2008 började basketen smyga igång igen, genom några gamla seniorspelare som tränade tillsammans på skoj. Samma år spelades en nostalgiturnering i Hammerdal, med några av de gamla seniorlagen från 1990-talet, bl a de två herrseniorlagen och damseniorlaget från Hammerdal, samt damlag från Lit, Jämtland basket, och Östersund (gamla Pampuschern!) Detta var ännu ett uppskattat arrangemang och de forna basketspelarna hade träningsvärk...!

2009 startades ungdomsverksamheten upp igen, då ca 15 ungdomar i åldern 10-15 år tränade tillsammans. Inga matcher spelades dock. Samma under 2010-2011, ca 20 ungdomar i samma ålder tränade en gång i veckan, men inga matcher.

Förhoppningsvis kan basketen fortsätta sin verksamhet, för intresse bland ungdomarna finns. Det är egentligen ledare och tränare som det är brist på. Så den saken ska basketsektionen jobba för inför kommande säsonger. FÖR BASKET ÄR JU ROLIGT!!

Madelene Lindberg

Innebandy

Innebandy startade i föreningen Aktiv Ungdom 1994 och 1999 sökte vi medlemskap i Hammerdals IF. På årsmötet i mars år 2000 blev vi antagna som en sektion i Hammerdals IF.

År 2000: Vi hade P10, P12, P14, F13, herrlag och damlag. Pojklagen var med i Kalle Anka-cup. Vi kom till kvartsfinal. DM spelade P10, P12 och P14 varav P10 och P12 vann, och P14 blev 2:a. F13 började träna under säsongen. Damlaget spelade i div 2 och blev då 7:a och herrlaget som spelade i div 4:a blev 7:a. Håkan Modigh vann poängligan i div 4.

År 2001: Ungdomslag P10, P12 och P14. Pojkar 14 blev 2:a i serien, vann LT-ligacupen. I P10 och P12 spelades sammandrag utan poängräkning. F12 började träna och var med i LT-ligacupen. Damlaget blev 3:a i div 2-serien och herrlaget blev 6:a i serien div 4.

År 2002: Ungdomslag detta år var F10 som tränades av Tina Lundholm. F12 tränades av Torbjörn Nilsson och Jens Österud. P10 tränades av Mia Strömstedt, Tony Blomqvist och Karin Strömstedt. P12 tränades av Håkan Modigh och Karin Strömstedt och Rickard Andersson. P14 tränades av Rickard Andersson och Nicklas Olofsson. Herrlaget bestod av 25 st spelare och Mats Jönsson var tränare. Damlaget tränades av Jonas Emsjö och Peter Månsson. Vi deltog i Domarcupen och vi fick 3:e pris, vår första pokal.

År 2003: Ungdomslag F12/F14, P10/12/14/16 samt damlag och herrlag. F12 tränades av Karin Strömstedt och vi spelade 18 matcher där vi vann 10 matcher, förlorade 5 och spelade oavgjort i 3 matcher. Vi gjorde 117 mål och släppte in 78 mål. F14 tränades av Håkan Modigh och de vann sin serie. F16 spelade DM där laget blev 3:a P10 tränades av Mia och Karin Strömstedt. P12 tränades av Lage Dahlin. P14 hade ett jobbigt år

eftersom de hade 4 olika tränare som börjat och slutat. Till sist anlätades Mats Jönsson och det gick lite bättre för dessa grabbar. P16 tränades av Eleonore Andreo och Ronald Ejderkrans där vi spelade 10 matcher och vann 8, 1 förlorad och 1 oavgjord, men LT-ligacupen vann vi. Damlaget tränades av Jonas Emsjö och Peter Månsson. Vi blev 3:a i serien och 3:a i DM för F16. Bästa damjunior blev Emelie "Pesa" Persson. Herrlaget spelade i div 3.

År 2004: Ungdomslag F12, F13, F15, P12 och P14. F12 tränades av Mats Jönsson och Tina Lundholm vi spelade sammandrag utan poäng. F13 vann sin serie och tränades av Carina Gallardo och Karin Strömstedt. F15 vann också sin serie där Håkan Dahlin var deras tränare. P12 tränades av Mia och Karin Strömstedt. Det blev segrar i de flesta matcherna, men eftersom det bara varit sammandrag så räknas inga poäng. Herrlaget tränades av Eleonore Andreo och Ronald Ejderkrans i div 4. Damlaget tränades av Jonas Emsjö och Peter Månsson som vann DM våren 2004 med 5-3 mot Sportringens IBK. Johanna Morin gjorde avgörande 5-3 i tom kasse. Marie Roos gjorde sin 100:e poäng samma år.

År 2005: Ungdomslag F13 och F15 sammanslogs efter att ha vunnit sina serier och tränades av Carina Gallardo och Örjan Österud. F12 tränades av Tina Lundholm, men deltog inte i seriespel p g a för få tjejer. F14 tränades också av Tina Lundholm som däremot deltog i seriespel. P11 tränades av Peter Bergström och Anna Enocksson, ingen serie bara sammandrag där vi vunnit hälften av matcherna. P12 och P14 tränades av Mia och Karin Strömstedt. P12 spelade sammandrag utan poängräkning där vi vann de flesta matcherna. P14 tränades av Johan Dahlin och Håkan Modigh och blev då 2:a i serien där vi "lånade" killar från P16 födda 91/92 och då gick det bättre. P16 tränades av Heléna Reichelt och Jimmy Edström. Herrar blev 2:a i div 4 där Christian Larsson och Nicklas Olofsson vann poängligan.

År 2006: 6 st ungdomslag och 1 herrlag i div 4 anmäldes. Vi fick dra oss ur div 4 herrar p g a för få spelare och likaså med F12. På träningar kom det 45 st barn till träningarna så vi beslöt att dela upp gruppen. Det blev ett P8 lag som Peter Bergström tränade nere på Svartviken eftersom det inte fanns någon tid i Utrikeshallen och Björn Hallin tog P10 laget, vilket anmäldes till seriespel. P12 spelade i fel serie under våren (P14) och vann inte många matcher.

År 2007: Anmäldes det 6 st ungdomslag P10, P12,F14, P14, F16, P16 + herrlag och ett PF8 som inte spelade någon serie. PF8 leddes av Karin Strömstedt och Isabell Källström med 25-30 glada pojkar och flickor. Vi spelade några matcher mot Strömsund och IBC Östersund. PF96 tränades av Björn Hallin, Bengt-Åke Eriksson och Andreas Hagström som gick obesegrade genom seriespelet. I januari 2008 startade barnen plus föräldrar igång en innebandycup för företag som gav mersmak. P12 vann helt överlägsna sin serie med sammanlagt 98 gjorda mål och 23 mål insläppta. Laget tränades av Mia och Karin Strömstedt. Under hösten spelade samma lag i P14-serien för att få mer motstånd och det var inte lika roligt med många förluster som följd. På hösten så tränades laget av Fredrik Dahlin, Christoffer Ylander, Jonas Ramsell och Peter Bergström. F14 tränades av Tina Lundholm och Mats Jönsson och blev 2:a i serien. Laget deltog i DM sedan åkte vi på Mora Cup där kom vi till semifinal. F16 tränades under våren av Carina Gallardo och Örjan Österud. F16 deltog inte i något DM på grund av sjukdom i laget, men åkte till Brunflo på en endagscup istället. Innebandyskolan hölls vecka 44 för pojkar och flickor 7-9 år där tränare för flickorna var Anna Persson och Hanna Lundholm, pojkarnas tränare var Ante Andersson och Fredrik Dahlin. P16 tränades av Helena Reichelt och Miranda Amilon som haft det tufft genom några killar "lånats ut" till herrlaget som spelade i div 3. Herrarna spelade alltså i div 3 under våren, men hade problem med spelarbrist och dessutom hade laget ingen tränare, bara en lagledare som har hjälpt till med allt. Till slut tog Christoffer Ylander över träningen och han gjorde ett bra jobb och förtjänar en eloge. Detta år slutade med en stor taco-fest nere på Svartviken efter ha spelat innebandy i sporthallen.

År 2008: Följande lag var anmälda till seriespel: Damer, Herrar, P12, P14, F14 och P16. Detta var ett lyckosamt år för innebandysektionen där alla lagen placerade sig mycket bra i alla serier. Damerna tränades först av Sandra Falk Jonsson och sedan så tog Leif Nilsson från Brunflo över laget. Lagledare var Karin Strömstedt, vi blev 2:a i serien. P12 tränades av Björn Hallin och Andreas Hagström och vann serien. P14 som tränades av Peter Bergström och Karin Strömstedt vann också sin serie. F14 tränades av Mats Jönsson och Tina Lundholm som med minst marginal slutade tvåa i serien på samma poäng, men sämre målskillnad som seriesegrarna. Det var 4 tjejer som blev uttagen till att spela i J/H:distriktslag i Nyköping på SM. P16 som tränades av Tommy Lövgren och Per-Fredrik Modén vann sin

serie och herrarna blev 2:a i div 4 med samma tränare som P16. P/F8 har tränat och lekt och har haft roligt och spelat matcher mot varandra. Tränare var Anna Persson och Marina Löfgren och Karin Strömstedt. Under hösten blev det en sammanslagning mellan HIF och Strömsunds herrlag och P16.

År 2009: På våren 2009 så tränades P/F10 av Jan-Olov Johansson och Magnus Eriksson. Det har varit 14 pojkar och 3 flickor med i laget. Vi har spelat sammandrag runt om i länet. Vi har både förlorat och vunnit matcher. Flickor 14 skulle bli F16 på hösten 2009 men på grund av för få lag som var anmälda så fick dom kliva upp och spela i div 3 istället och där blev dom 5:a våren 2010 och dom tränades av Mats Jönsson och Tina Lundholm. P14 vann sin serie på våren 2010 och tränarna var Björn Hallin, Andreas Hagström och Magnus Eriksson. P16 vann även sin serie på våren 2010 och tränades av Tommy Lövgren och Per-Fredrik Modén. Herrarna blev utan tränare, men vi hade anmält ett lag i div 4 där Christoffer Ylander och Fredrik Dahlin tog på sig denna syssla och höll ihop laget med hjälp av Karin Strömstedt. Under hösten 2009 gick det inte så bra, men laget fick nya tränare i slutet av säsongen, Thomas Blomqvist och Håkan Modigh, och på våren 2010 med 11 poäng och blev vi sist i serien.

Åren 2010/2011: Hösten 2010 anmäldes det följande lag: P12, P14 och Herrar i div 3. Tränare för P12 är Jan-Olov Johansson och Magnus Eriksson och lagledare Malena Johansson. Det gick väldigt bra för laget och när säsongen var slut våren 2011 så blev dom 6:a i serien och 2:a i DM. Tränare för P14 är Björn Hallin, Andreas Hagström och Magnus Eriksson, lagledare är Annika Eriksson och Inga-Lill Johansson. Det gick väldigt bra för laget även denna säsong som vann serien våren 2011 och även DM. Herrarna tränades av Thomas Blomqvist, Håkan Modigh och fystränare Tina Lundholm och lagledare Karin Strömstedt. Det gick väldigt bra denna säsong och vi blev segrare våren 2011 och till hösten 2011 kommer vi att spela i div 2 och i div 3.

Innebandysektionen tackar alla sponsorer, tränare, lagledare, barn, ungdomar, föräldrar för att vi har kunnat spelat innebandy under alla dessa år, utan Er skulle det inte gått.

Karin Strömstedt

Handboll

Som från ingenstans kom handbollen in i HIF 2002. Det hela började med att två ungdomar frågade om inte dem kunde få träna handboll. Genom Rolf Hurtigs försyn och en tids förfrågningar startades en handbollssektion som alltså fick inträde i föreningen 2002. Första året deltog ett pojklag i DM för Västernorrland/Jämtland samtidigt som ett flicklag också kommit igång. Året därpå deltog lagen i Östersund cup och bägge lagen anmäldes till seriespel för första gången med blandade framgångar. År 2004 tillkom ytterligare ett flicklag som dock ej deltog i något seriespel.

Handbollen växte så det knakade och 2005 hade sektionen hela 6 lag igång varav 4 deltog i seriespel. Ett herrlag hade också anmälts till spel i division 3, men fick i sista stund tyvärr dra sig ur pga. spelarbrist.

Handbollssektionen fick även utmärkelse som årets förening i Västernorrland/Jämtlands handbollsförbund. Verksamheten minskade därefter successivt och mycket av arbetet föll på Rolf som med så många lag att administrera fick en mycket tung arbetsbörda. Trots det bibehöll sektionen 5 lag i spel 2006 från 6 år upp till 16 år. Sektionen sattes slutligen tyvärr som vilande 2008 pga. ledarbrist.

Red.

Aikido

Mellan 2007-2009 bedrevs en aktiv aikidosektion i HIF. Aikido är en japansk kampsport som tillhör budo- och kampsportförbundet. Aikidon fördes till föreningen genom Olle af Klintberg och bedrev träningsverksamhet på Mo skola och Utrikeshallen. Som mest hade aikidon ett tjugotal medlemmar.

Red.

Byamästerskap i volleyboll

Idén till detta evenemang föddes 2002 efter att vi i flera års volleybollträning på fredagskvällar, kom på att man skulle utveckla det till en turnering där alla byar runt Hamnerdal kunde

delta i. Sagt och gjort, vi köpte in en vandringspokal. Kravet var att minst en tjej var på planen under hela matchen.

2002: Det blev 10 lag anmälda Hamnerdal vann över Ede i finalen.

2003: Steg antalet till otroliga 14 lag, ett tag var det 15 men Fyrås fick i sista stund dra sig ur. Grenås stod som segrare när de vann över Säfsel.

2004: 13 lag deltog och jättekul att flera byar som Görvik och Skarpås kunde ställa upp med vardera 2 lag. Grenås mot Säfsel åter i final. Fast denna gång ombytta roller. Alltså Säfsel vann, efter en tuff match i 3 set.

2005: Detta år var det 16 lag anmälda. Nu hade denna trivsamma turnering även spridit sig till Strömsund som deltog med 1 lag. Final mellan Säfsel och Fyrås där Säfsel åter stod som segrare.

2006: Turneringen har nu hållit på i 5 år. Nu var det 12 lag. Säfsel som hade vunnit de 2 tidigare åren trodde nog att det skulle bli en enkel seger även detta år. Att de skulle få sin tredje inteckning i vandringspokalen och att få behålla pokalen. Men de fick se sig besegrade redan i "kvarten" av Grenås. Fyrås stod även detta år i final men mot ett överraskande lag Skarpa Åsen, som gick segrare ur den striden.

2007: Årets turnering hade lockat 13 lag. Kul att nya lag som Lorås, Fagerdal och Brattåsen deltog. Grenås fick möta fjolårsvinnarna Skarpa Åsen i finalen. Grenås stod som vinnare.

2008: Nu var det åter 16 lag anmälda. Vandringspokalen blev nu Säfsels för evigt efter att de segrade i finalen över Åsen. Vi hade våra funderingar att nu lägger vi bymästerskapet på "is" eftersom pokalen lämnat turneringen. Men efter att flera sa – nej ni får inte lägga ner det här som är så kul! Vi förstod dem för vi har verkligen roligt. Här kan alla vara med, gammal som ung. Ok! Vi köper väl in en ny pokal och kör några år till då.

2009: Bymästerskapet lockade endast 10 lag! Finalen gick mellan Grenås och Ede. Efter 3 set så var det Grenås som vann.

2010: Även detta år 10 lag anmälda. Final mellan Fagerdal och Säfsel. Vann gjorde Säfsel.

I år (2011) är det tionde gången i ordningen som vi anordnar bymästerskapet, värt att fira. HIF firar samtidigt 90 år och därav planerar vi att göra nåt extra av volleybollturneringen. Vad vet vi inte än, men anmäl lag så får ni se.

Gunilla Thelin

Porträttet: Arne Flyckt

Arne är idag 84 år gammal och kan i det närmaste betraktas som ett levande kulturarv för Hamnerdal. Arnes intressen sträcker sig från fotografering, biografier och inte minst till idrott. Den aktiva idrottskarriären

blev förhållandevis kort. Han började spela fotboll i Hamnerdals IF under tidigt 1950-tal som 14-åring och minns särskilt en match mot Djurgården som verkligen satte fart på intresset. Fotbollen spelades överallt i bygden och intresset var på topp.

- Vi tränade på fotbollsplanen på Edeberget och jag hade fått tag i en träningsbok från Arsenal som lärde mig grunderna.

På 1950-talet fick fotbollssektionen uppleva en riktig glansperiod med avancemanget till division 3 som den allra största framgången, enligt Arne mycket tack vare sammanslagningen med Fyrås. Arne var dock ingen A-lagsman själv även om hans första match var just i A-laget.

- Det saknades folk på en A-lagsmatch mot Trångsviken och jag fick hoppa in. Jag var väl inte fysiskt stark, men teknisk.

B-laget passade Arne bättre som inte tog den egna spelarkarriären på gravallvar. Bästa matcherna spelades mot fångvården i Ulriksfors som ofta bjöd på bra motstånd, god stämning och gratis fika. Nackdelen var det myckna supandet efter matcherna.

Utöver fotbollen var löpning något han ofta ägnade sig åt. Från 1 januari blev det snöpulsnig med Gunder Hägg som förebild. Ett tag funderade Arne på att börja boxas, men stoppades av sin orolige mamma.

– Det är inte riktigt sport, det är misshandel utbrister Arne eftertänksamt.

Arne blev ganska snabbt inlotsad som ledare i HIF när den egna fotbollskarriären lades åt sidan. Inom skidsektionen blev han ett välkänt ansikte och hade ledaruppdrag från 1950-talet till långt in på 1970-talet. Så länge backhoppning fanns i föreningen var han aktiv ledare även där. Inom fotbollen var han länge tränare för HIF:s juniorlag. Kommunskidan minns Arne var särskilt roligt att sköta då varje deltävling hade flera hundra deltagare. Just här hade Arne sin styrka som ledare, han brann för att alltid ordna välpreparerade spår.

– Jag gjorde spåren genom att gå på tvären med skidorna decimeter för decimeter tills det fanns en bra botten. Därefter åkte jag upp ett spår i mitten av det upptrampade området tills det var djupt och hållfast. Avslutningsvis åkte jag några varv till och tryckta ner stavarna ordentligt för att få till ett bra stavfäste.

Hammerdals IF hade nämligen gått ut med att ett spår skulle hållas öppet i Hammerdal och det förlades på Edeberget. Arne tillsammans med Arnold Eriksson skötte länge den spårgruppen.

– På söndagarna var vi alltid ett gäng som träffades och tillsammans drog upp spåren på Edeberget.

De fina spåren gjorde Hammerdal känt redan innan skoterns tid. Inför tävlingar fick arrangörsstaben dock ofta extra hjälp.

– Vi fick låna skolklasser rätt ofta från Märta Lorentzon vilket gjorde arbetet mycket snabbare när vi blev flera som kunde trampa.

Arne arbetade alltid på sitt eget vis inför Hammerdalsspelen och andra skidtävlingar som HIF anordnade där Arne under många år var spårchef. Särskilt roligt var det när Hammerdalsspelen lockade världsstjärnor till sig som i alla fall inte lockades av några stora ersättningar.

– Vi betalade dem kanske en hundring för resan, meddelar Arne som närmast lyriskt fortsätter berätta om tävlingen. – Edeberget är en idealisk startplats. Vilka backar!

Några särskilda ambitioner som ledare hade han inte även om han medger sinhängivelse till Melcher som han beskriver som en fantastisk skidåkare med enorm potential. Arnes trevligaste HIF-minne är därför inte helt otippat en av Melchers framgångar.

– Stafettguld 1951! Det var så oväntat! Herman [Pettersson] tränade så lite, men han hade en våldsamt teknisk förmåga och tävlade sig i form. Han hade skidorna på taket på bilen och tog inte av dem på hela vintern. Även Lars-Göran Dahl var trevlig att följa på 80-talet. Han åkte så tekniskt fint.

Arne väljer dock avslutningsvis att utnämna en ledare som den han särskilt vill lyfta fram i HIF.

– Erik Lundgren. Han var ingen skidåkare, men en jäkel på att organisera!

Red.

Ordföranden i HIF 1921-2011

1921: Bernhard Lindholm	1953: Erik Lundgren	1985: Christer Westman
1922: K.E.S. Berggren	1954: Erik Lundgren	1986: Christer Westman
1923: Jonas Danielsson	1955: Erik Lundgren	1987: Christer Westman
1924: K.I. Högmärk	1956: Erik Lundgren	1988: Christer Westman
1925: K.E. Palmqvist	1957: Hilding Glantz	1989: Christer Westman
1926: K.E. Palmqvist	1958: Hilding Glantz	1990: Christer Westman
1927: John Hansson	1959: Hilding Glantz	1991: Staffan Persson t.o.m. 5/9
1928: John Hansson	1960: Hilding Glantz	1991: Frans Hurtig fr.o.m. 5/9
1929: John Hansson	1961: Hilding Glantz	1992: Frans Hurtig
1930: John Hansson	1962: Hilding Glantz	1993: Frans Hurtig
1931: J.G. Westin	1963: Hilding Glantz	1994: Bengt Andersson
1932: J.G. Westin	1964: Hilding Glantz	1995: Bengt Andersson
1933: Ture Ydström	1965: Hilding Glantz	1996: Stig-Arne Jönsson
1934: Ture Ydström	1966: Ivar Lundqvist	1997: Stig-Arne Jönsson
1935: Ture Ydström	1967: Ivar Lundqvist	1998: Kerstin Lindberg
1936: Ture Ydström	1968: Ivar Lundqvist	1999: Kerstin Lindberg
1937: Ture Ydström	1969: Bernhard Eriksson	2000: Kerstin Lindberg
1938: Ture Ydström	1970: Bernhard Eriksson	2001: Tore Torstensson
1939: Ture Ydström	1971: vakant	2002: Tore Torstensson
1940: Olle Lögdberg	1972: Alvar Forseth	2003: Tore Torstensson
1941: Olle Lögdberg	1973: Alvar Forseth	2004: Tore Torstensson
1942: Olle Lögdberg	1974: Alvar Forseth	2005: Tore Torstensson
1943: Olle Lögdberg	1975: Alvar Forseth	2006: Tore Torstensson
1944: Ivan Andersson	1976: Alvar Forseth	2007: Tore Torstensson
1945: Ivan Andersson	1977: Alvar Forseth	2008: Annika Eriksson
1946: Ivan Andersson	1978: Alvar Forseth	2009: Annika Eriksson
1947: Erik Lundgren	1979: Per-Åke Nilsson	2010: Annika Eriksson
1948: Erik Lundgren	1980: Per-Åke Nilsson	2011: Annika Eriksson
1949: Erik Lundgren	1981: Per-Åke Nilsson	
1950: Erik Lundgren	1982: Per-Åke Nilsson	
1951: Erik Lundgren	1983: Per-Åke Nilsson	
1952: Erik Lundgren	1984: Christer Westman	

Övrig verksamhet

Utöver fotboll, skidor, friidrott, gymnastik, basket, bordtennis och innebandy har naturligtvis fler idrotter utövats i Hamnerdals IF. Genom dessa 90 år har åtskilliga sektioner sett dagens ljus varav simning, orientering och ishockey varit tre av dem största. I samband med Svartvikens IP:s tillblivelse anlades ett friluftsbad med hopptorn och brygga. Detta banade väg för simsektionen som snabbt växte till sig i HIF och ett tag fanns även simhopp på programmet under 1930- och 40-talen. Ishockey var populärt i Hamnerdal och så länge som den tekniska utvecklingen inte krävde konstfrusna isar var ishockeysektionen stark i HIF med flera lag i spel under 1950-talet. Orienteringssektionen nådde inte några toppresultat såsom skidor och friidrott, men på 1970-talet var det en populär motionsaktivitet där många vuxna såväl tränade och tävlade samtidigt som sektionen så gott som årligen arrangerade tävlingar. Intresset falnade dock successivt på 1980-talet till sektionen lades ned.

Idag är bingon föreningens ekonomiska stöttepelare och precis som föreningen jubilerar även bingon 2011. I år fyller den nämligen 45 år i Hamnerdals IF. Vi hoppas naturligtvis på 45 nya år för bingon.

Dessa sektioner har funnits i Hamnerdals IF:

Bandy, Basket, Bordtennis, Budo- och kampsport, Fotboll, Friidrott, Gymnastik, Gång, Handboll, Innebandy, Ishockey, Korpen, Orientering, Simning, Skidor – backhoppning, Skidor – längd, Skidor – nordisk kombination, Skidor – skidororientering.

Red.